

Riu Hotels

L'empresa Riu Hotels va néixer l'any 1953 amb l'hotel familiar Riu San Francisco de la platja de Palma, a 150 metres de Riu Centre. Actualment, Riu Hotels és una cadena internacional en expansió amb 103 hotels repartits arreu de món i, especialment, a les platges més belles de la terra.

Juan Riu, la primera generació de la família, era al capdavant del negoci en aquesta primera etapa. El seu fill, Luis Riu Bertrán (la segona generació), va ser conseller delegat de la cadena fins a la seva mort, l'any 1998. D'aleshores ençà, dirigeix l'empresa la tercera generació, encarnada en els dos fills de Luis, Carmen Riu Güell i Luis Riu Güell, els quals comparteixen el càrrec de conseller delegat.

Després de la seva sòlida expansió a les Canàries, Riu Hotels va començar els anys 90 la seva internacionalització com a cadena amb la inauguració de l'hotel Riu Taíno a Punta Cana (República Dominicana). Des d'aquesta illa, la cadena s'ha expandit a Cuba, Florida, Mèxic, Xipre, Jamaica, Aruba, Cap Verd i les Bahames, i també Tunísia, Bulgària,

En el context d'aquesta internacionalització, la família Riu, propietària de la cadena, va constituir l'any 1993 una societat amb el seu tradicional soci alemany, TUI (Touristik Union International), el major operador turístic d'Europa.

Carmen Riu Güell

(Palma, 1955)

Llicenciada en ciències econòmiques i empresarials per la Universitat Autònoma de Barcelona l'any 1976, Carmen Riu va compaginar els seus estudis universitaris amb períodes de treball en diferents seccions d'un hotel. L'any 1977 es va incorporar com a directora a l'hotel Riu Bali i un any després passà a formar part de la cadena com a directora de personal. El 1981 assumeix la direcció financera i administrativa de la cadena. Va ampliar els seus estudis amb cursos de postgrau sobre direcció de personal, finances i empresa familiar en centres com l'Institut de l'Empresa de Madrid. Des d'abril de 1998 és consellera delegada de Riu Hotels.

Luis Riu Güell

(Palma, 1960)

Diplomat en ciències empresarials per la Universitat de les Illes Balears i llicenciat en ciències econòmiques i empresarials per la Universitat Autònoma de Barcelona. Va compaginar els estudis universitaris amb períodes de feina en diferents departaments de l'hotel. Va ser subdirector del complex hotelier Atalaya Park de Marbella i, a partir de 1985, s'encarrega de l'expansió de la cadena Riu a Canàries.

Des de 1991 és al capdavant de l'expansió internacional de Riu al Carib, als Estats Units i a Mèxic, i ha assumit la presidència de la cadena.

Després de la mort del seu pare, Luis Riu Bertrán, l'any 1998, és conseller delegat de la cadena Riu Hotels juntament amb la seva germana Carmen Riu Güell.

El juliol de 1998, la revista Grandes Viajes distingí Luis Riu Güell com a —millor empresari turístic de l'any||.

Joan Llaneras Rosselló

(Porreres, 1969)

Llaneras començà prest a acumular molts d'èxits. Entre 1986 i 1987 fou campió d'Espanya juvenil de la modalitat de contrarellotge. Com a amateur, el 1989 es proclamà campió d'Espanya de persecució olímpica. Alternant ruta amb pista, ha format part dels equips següents: Cesaden (1990), Platja d'Aro i ONCE (1991-95) i United States Postal (1998).

També ha obtingut innumerables èxits a campionats d'Espanya, entre els quals destaquen les medalles d'or obtingudes en les proves de persecució individual 1998, de persecució per equips 1989 i 1998 i de puntuació individual de 1998, 2002 i 2008.

Però Llaneras va entrar a la història el setembre de 2000 com el primer ciclista mallorquí campió olímpic quan va aconseguir la medalla d'or a Sydney, una fita històrica a la qual hem de sumar la medalla de plata a Atenes l'any 2004 i la medalla d'or a la prova de puntuació als Jocs Olímpics de Pequín l'any 2008. En conseqüència, Llaneras s'ha convertit en l'únic esportista espanyol que ha fet pòdium en tres jocs consecutius i en el primer ciclista en la història olímpica que ha aconseguit tres medalles consecutives en la prova de puntuació.

L'any 2001 va rebre el Premi Ramon Llull de la Comunitat Autònoma.

Universitat de les Illes Balears (UIB)

Estendard de l'ensenyament superior a les Illes Balears, fou creada el 1978, en un moment en què hi havia les condicions idònies gràcies al procés de transició a la democràcia a Espanya i a l'impuls econòmic experimentat a les Illes Balears de la mà del desenvolupament turístic.

La Universitat de les Illes Balears és coneguda avui per ser una universitat generalista i compromesa amb una educació de qualitat, que vol assolir una recerca d'excel·lència i que aposta fermament per la innovació sense deixar de banda el seu compromís amb la cultura i l'entorn.

Ofereix diverses opcions de formació de grau que responen a les àrees de les ciències experimentals, les ciències econòmiques i legals, les ciències de la salut i del comportament, les ciències socials, els estudis tècnics i les humanitats. Pel que fa als estudis oficials de postgrau, compta amb una oferta de 28 màsters adaptats a l'Espai Europeu d'Educació Superior repartits en 4 àrees.

La Universitat atorga una especial importància a la internacionalització, per això el Servei de Relacions Internacionals gestiona 6 programes d'intercanvi amb Espanya, Europa, l'Amèrica Llatina i els Estats Units.

Al llarg d'aquests 30 anys la Universitat de les Illes Balears s'ha convertit en un centre de qualitat en la recerca i actualment disposa de 126 grups de recerca, 12 laboratoris de recerca i 5 instituts de recerca.

Quant a la relació entre els graduats i l'ocupació, la inserció professional arriba al 80 % en el termini de sis mesos, i al 90 % abans de tres anys.

Tots se senten satisfets dels resultats.

En darrer lloc, cal esmentar el compromís de la Universitat amb la societat de les Illes Balears, que queda palès en les activitats culturals que organitza, obertes a tota la ciutadania, mitjançant les quals s'implica en la difusió del coneixement.

Jørn Utzon

(Copenhague, 1918–2008)

Arquitecte. Encara que la seva obra insígnia és l'Òpera de Sydney (1956), la seva producció arquitectònica a Mallorca és múltiple, com ara el Col·legi Lluís Vives (1961), l'edifici per a la Cambra de Comerç (1971), els habitatges individuals a Sometimes, Santa Ponça i Deià (1960-1963), el monument a Costa i Llobera (1972), les restauracions de l'església de Nostra Senyora del Roser (1984) i del Claustre de Sant Domingo (1987). Això és conseqüència de la seva vinculació a les Illes Balears, ja que va tenir residència a Mallorca des de 1972 fins a 1994, a Can Lis i Can Feliz.

En l'àmbit internacional, destaquen els edificis següents: el teatre de Zuric (1964), l'estadi de Jeddah (Aràbia Saudita, 1967), l'Assemblea Nacional de Kuwait (1979), l'església de Bagsvaerd (Dinamarca, 1976), el teatre i la sala de concerts d'Esbjerg (Dinamarca, 1992-1997) i l'Utzon Center (Dinamarca, 2008).

Ha estat capaç de crear, d'una banda, un estil d'edificis públics amb característiques monumentals i un d'edificis d'habitatges adaptats a l'entorn, de l'altra, sempre tenint especial cura del lloc d'emplaçament. La seva arquitectura es defineix per la disciplina equilibrada, la qualitat de les formes i les estructures naturals.

Quant als reconeixements, se li ha atorgat el prestigiós premi Pritzker d'Arquitectura (2003) i també ha recollit la medalla d'or del Reial Institut Australià d'Arquitectes (1973), la medalla d'or del Reial Institut d'Arquitectes Britànics (1973) i el Premi de la Fundació Wolf de les Arts (1992). És doctor honoris causa per la Universitat de Sidney (2003) i, a més, és col·legiat d'honor del Col·legi d'Arquitectes de Balears (2004).

Carlos Sáenz de Tejada García (a títol pòstum)

Guàrdia civil. Víctima del terrorisme. En reconeixement a la seva labor com a servidor públic en la defensa dels drets dels ciutadans de les Illes Balears, i per la seva contribució a una convivència democràtica en pau i llibertat.

Diego Salvá Lezaun (a títol pòstum)

Alumne en pràctiques de la Guàrdia Civil. Víctima del terrorisme. En reconeixement a la seva labor com a servidor públic en la defensa dels drets dels ciutadans de les Illes Balears, i per la seva contribució a una convivència democràtica en pau i llibertat.